

— Добъръ день, бай Охлю, и сбогомъ! Азъ вече станахъ пеперудка, както виждашъ! — извика пеперудката на очудения охлювъ и, като размаха красивитѣ си крилца, хвъркна и се скри бърже въ златнитѣ лъчи на слънцето.

Охлю-Бохлю постоя, постоя, огледа се наоколо и каза:

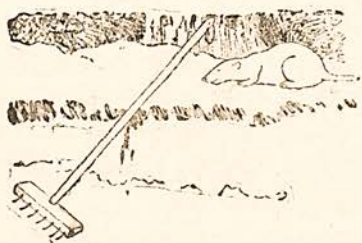
— А все пакъ не мога да повѣрвамъ, че това е тази сжщата малката глупава гжсеничка, която познавахъ! . . . Кой знае, дали не е нѣкоя измама? . . .

И той бавно продължи пѣтя си. . .

Прѣвелъ Ал. Спасовъ

Греблото

I

Въвъ полето, хе — натамъ,
Кждѣ нашето село,
Отъ човѣкъ единъ пиянъ
Бѣ загубено гребло.

II

Видри съ него на шега
Поиграха, хе — така,
Закачиха го на клонъ
Край шумливата рѣка.